

Acceptatie

Acceptatie

Je krijgt blaren
Als je een mars loopt,
Zelfs met de beste
schoeisel en verband.
De blaren zijn OK
Als je weet waarom.

Alles is Ok
Want ik ga terug.
Daar waar ik altijd geweest ben
En altijd wil zijn.
Kom maar met pijn en lijden,
De kortste weg terug.
Het is OK,
Want ik kom terug.

Terugkijkend alleen maar dank,
Mijn grootste beproevingen
alleen om te leren.
Mijzelf en meer te kennen.
Achteraf past het en
komt de zin ervan.
Voor alles dank, dank?.

De zin van de toekomst?
Ik weet het niet,
Maar dan zal het passen,
Zoals uiteindelijk elke
jas gaat passen bij het dragen.
Bij elk stukje dat erbij
gepatched? wordt,
is de bewoner helderder.
Totdat zijn transparantie
kompleet is geworden.
De vraag van zin
is daarmee verbleekt
en alles is compleet

om terug te stromen.